

LILIANA MERCIOIU POPA

**Geometrie variabilă
pictură / obiect**

În demersul meu artistic urmăresc tensiunea dintre natură (lumea fizică) și realitatea cotidiană, dintre știință și mister. Manifestându-mă printr-o varietate a mijloacelor de exprimare - ca efect, probabil, al complexității realității, mereu provocatoare și într-o permanentă schimbare - dau frâu liber atât conexiunilor născute din diversitatea materiei, ca suport al materializării lucrărilor, cât și a celor rezultate din sondarea diferitelor zone de interes.

Experimentând posibilitățile picturii, desenului, obiectelor sau instalațiilor, caut punctele de interacțiune dintre ele, în încercarea de a reda fie și o vagă reflexie a bogăției existenței, pe care o văd ca pe o structură cu multiple fațete interdependente.

Interogațiile asupra propriei interiorități în relație cu lumea, nevoia de a mă lăsa surprinsă și bucuria descoperirii unor noi evidențe, unor noi posibilități de relaționare între aspectele multiple ale realității, sunt principalele mobiluri a ceea ce exprim.

Punând astfel în antiteză zbuciumul existențial, diferite aspecte sociale - mereu perfectibile și, totuși, mereu aflate în precaritate sau mereu perisabile - cu o sondare a iconografiei invizibilului din domeniul științelor naturii, de la microbiologie, la macrocosmos, resimțeam această căutare ca pe o promisiune, ca pe o posibilitate de a descoperi și contempla modele ale unei funcționalități, fluidități neîntrerupte.

Lecturile din domeniul fizicii cuantice sau cel al geometriei neeuclidiene vin, mai recent, să-mi completeze repertoriul imagistic, deschizând totodată calea unor zone neimblânzite încă, calea mai multor posibilități, mai multor geometrii...

Lucrând, am sentimentul unei jalonări perpetue între lege și contingență, devenind pe plan personal o jalonare între reperele concretului și libertatea imaginației și intuiției, între nevoia de certitudine și nevoia de mister.

Liliana Mercioiu Popa

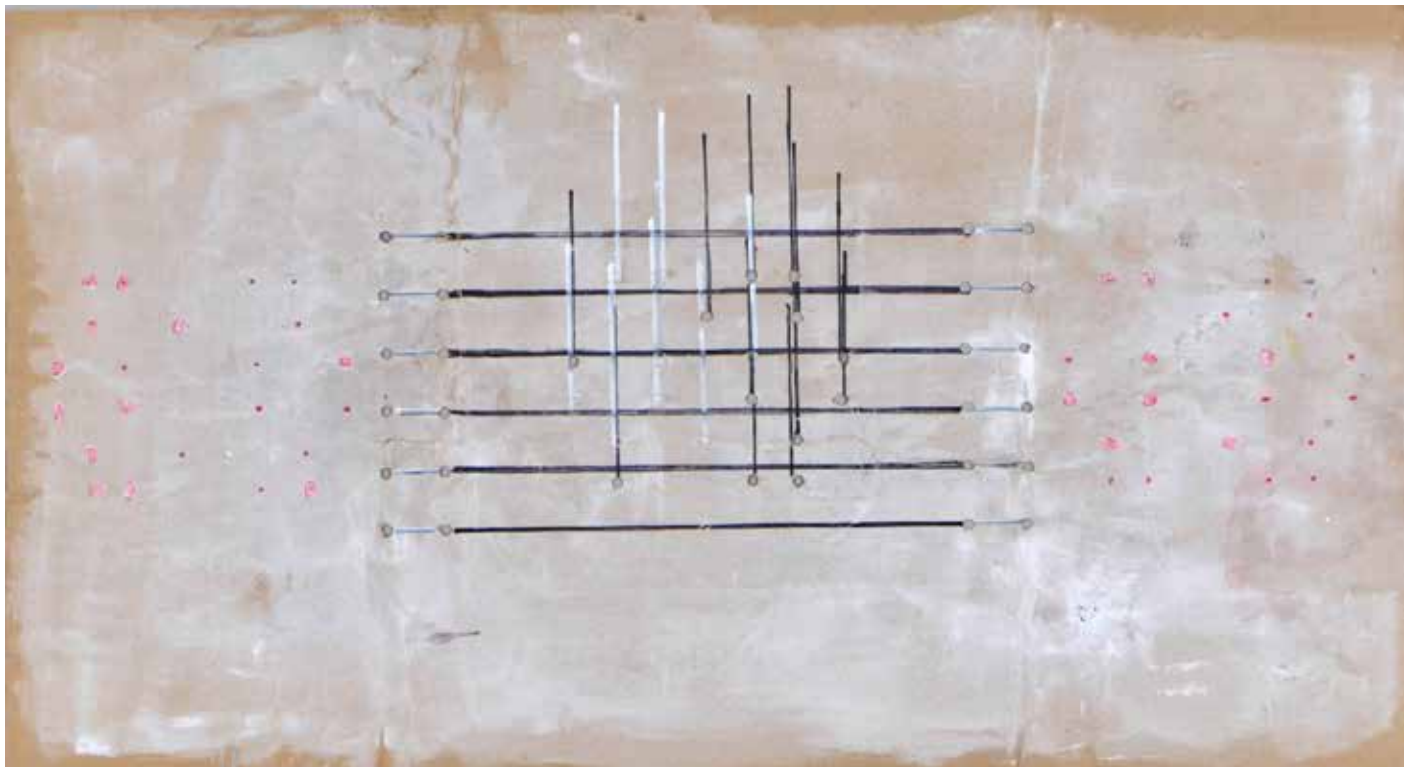
Geometrii variabile

Cercetările Lilianei Mercioiu Popa dedicate formei și structurii, din recenta sa expoziție de la Galeria Jecza, se îndreaptă mai mult spre studiul dintre materialitate și dematerializare, în relația dintre diferitele elemente compoziționale. În încercarea de a obține o ordine dinamică a spațiului, artista operează în câmpul vizual cu mijloacele desenului, ale picturii, dar și ale obiectelor. Prin aceasta, ea se situează într-o zonă deschisă a cercetării, mai degrabă decât în aceea de „producător” de obiecte oferite unui public calofil tradițional. Tocmai de aceea, poate, lucrările sale recente exprimă problematizarea picturii, pusă față în față cu ipostaza unor forme deschise și dematerializate, exprimate prin alte medii artistice. Atașată materialității picturale și unui gestualism controlat, pictura ei se menține oarecum în zona explorărilor cromatice, a griurilor rafinate și bine studiate, dar și a senzualității pasteii, de farmecul căreia nu se poate desprinde. Schițele, apropiate de cercetările picturale, sunt și ele expresia tensiunilor dintre pata de culoare și diversele materialități, unele dintre ele cu trimitere la colaj sau chiar la relief (prin adăugarea unor plase metalice sau a altor materiale găsite, încorporate în câmpul pictural). În contrast cu acestea, desenele explorează interferențele structurilor geometrice pure, obținute din linii paralele sau din jocul dinamic al acestor linii, pe o suprafață plană, colorată uniform. Construcțiile geometrice ce rezultă în urma acestor explorări

formale par niște exerciții de acceptare a obiectivității, în contrast cu expresia individuală și liberă.

Dacă cercetările bidimensionale sunt orientate în diferite direcții, într-o oarecare măsură subordonate unele față de altele, cercetările spațiale reprezintă o primă realizare dintr-o serie de proiecte virtuale și exprimă dorința de a continua studiul relaționărilor dincolo de suprafața tradițională a picturii sau a desenului. Rezultate din îmbinări de elemente simetrice contrastante, obiectele de mari dimensiuni au rolul de a construi spațiul, fiind însă puse în legătură cu pictura, care le și anticipează. Dar pe lângă aceste obiecte mari, artista prezintă și o serie de structuri geometrice variabile, desprinse parcă din desene: alcătuite de bare subțiri albe, de forme geometrice deschise, aflate în combinații aleatorii, aceste obiecte se organizează parcă singure, în urma unui proces de auto-definire și auto-obiectivare. Chiar dacă caracterul lor experimental este evident, nu se poate trece cu vederea faptul ca acest joc spațial reconfigurează întreg ansamblul, articulându-l cu mai multă vigoare. *Geometrii variabile* este o noua etapă în creația Lilianei Mercioiu Popa, oferind un echilibru temporar fragil între tensiunea gestului liber și obiectivarea rațională a raporturilor matematice, între planeitate și spațialitate. Artista reușește să păstreze un echilibru dinamic, productiv, între conceptele artistice mai vechi, rodite deja într-un mare număr de lucrări, și ideile mai noi, care conduc spre evoluții artistice fructificabile în viitor.

1. Spații variabile

Spații variabile (1), desen, acrilic și colaj pe carton, 50x70 cm, 2012

Spații variabile (2, 3) desen, acrilic și colaj pe carton, 50x70 cm, 2012

